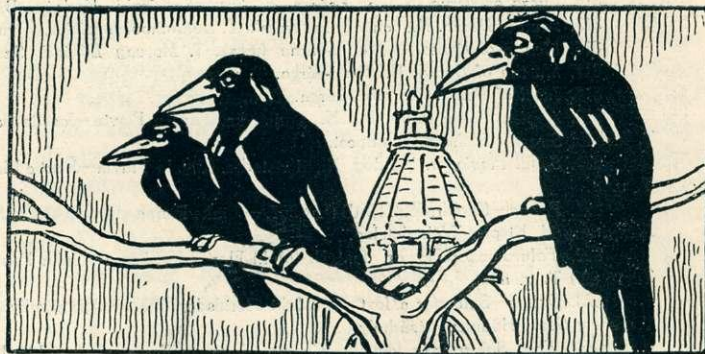

MI-ÚJSÁG AZ-ÁLLAT- KERTBEN?

BUDAPEST-SZÉKESFŐVÁROS-ÁLLAT-ÉS-NÖVÉNYKERTJÉNEK-KÖZLEMÉNYEI

Budapest, 1917.

IV. évfolyam. 3. szám.

Csütörtök, március 15.

Egyes szám ára 20 f

Dr. LENDL ADOLF és Dr. MÁRKUS JENŐ
közreműködésével szerkeszti:
RAITSITS EMIL

Megjelen május—szeptember hónapokban
minden kedden és pénteken, azontúl havonta
legalább egyszer. „A Természet” melléklapja

HIREK

A vasúti állomás madarai. Ismeretes, hogy számos madárfaj fészkel előszeretettel a vasúti állomások épületeiben. Ennek magyarázatát a „Natur” című természettudományi folyóirat abban keresi, hogy az állomások bőséges és csaknem ideális fészkelő-alkalmatosságot nyújtanak a madaraknak, továbbá, hogy a pályaudvarokon a gabonaneműek és egyéb magvak szállítása és átrakása alkalmával sok mag hull a földre. Ehhez járul még, hogy a vasúti alkalmazottak s a nagy forgalom hathatós védelmet jelentenek a fészekfosztogatás ellen, továbbá az, hogy ép ez a nagy és lármás forgalom távoltartja a ragadozókat. A pályaudvar madaraihoz tartozik a rozsdafark, a fehér barázdabillegető, a bubos pacsirta és a hantmadár

Fonzeka, a szingaléz. Szegény Fonzeka Ábrahám, az Állatkert ismert szingaléz lakója, örök álmra hunyta keletiesen mélabus fekete szemét. Huszonötéves volt mindössze, de elhervadt fiatalon, mint az idegen talajba került trópusi növény. Ceylon napsütését megszokott szervezete nem bírta ki az itteni klímát, sorvasztó betegséget kapott a szingaléz. Talán megmenekülhetett volna a halál dermesztő ölelése elől, ha visszamegy hazájába. Csak hogy angol alattvaló volt, a háború alatt nem mehetett el, de volt valami, ami még a tilalomnál is erősebben kötötte új hazájához: a szeretet és ragaszkodás. Fonzeka Ábrahám az új Állatkert megnyitása előtt, 1912-ben tavaszkor került Budapestre, mikor is Bárány Nándor fővárosi tanár Ceylon szigetéről hatalmas állatszállítmányt hozott az új Állatkertnek. Felügyelőül alkalmazta szállítás közben az ügyes fiatalémbert, aki feladatát elvégeztén, visszatérhetett volna hazájába. Nem ment ám Fonzeka. Nagyon megtetszett neki az

Állatkert, Budapest, Magyarország. Kértére az Állatkertben alkalmazták, a majmok gondozását bízták rá. Rövid időn belül megtanult hiba nélkül magyarul és magánszorgalomból elsajátította az írás, olvasás mesteriségét is.

A fiatal szingaléz vőlegénye volt egy magyar leánynak. Tehette, nem volt mohamedán, a római katolikus egyházhoz tartozott. Annak idején valamely misszió keresztelte meg Ceylonban. Pár száz koronáskát is takarított meg Fonzeka, családalapításhoz egy kis tőkét. Mikor a halálos betegség leverte lábáról, csak annál inkább ragaszkodott kedves tervéhez.

— Úgyis meghalok, — ismételte, — hadd legyen kis megtakarított pénzem szegény feleségemé.

Nem tágított, míg három héttel ezelőtt meg nem jelent az anyakönyvvezető a halálos ágyánál állatkerti kis szobájában és össze nem adta szíve választottjával. Óhaja, boldogsága teljesült, de sajnos, nem tartott soká, mert meghalt szegény Fonzeka Ábrahám.

Állatok az Állatkertben. Az állatok a fogságban életviszonyaikban minden irányban különböznek a szabadon élőkétől. Így például az úgynevezett vadállatok koráról a természetés tudósok más adatokat ismernek, mint amilyeneket az állatkertekben tett tapasztalatok eredményeznek. A szívos életűeknek ismert medvék az állatkertben legfeljebb 25—27 évet érnek el. A dromedárok 7—26 évet, a farkasok átlag 9 évet, az oroszlanok és tigrisek 20 évet érnek el. Az elefántok és orrszarvúak mint hosszúéletűek ismeretesek, de fogságban ritkán élik túl az 50 évet. Az életviszonyok különböző volta leginkább a szaporodásban mutatkozik és a fogságban élő állatoknál az arány jóval kedvezőtlenebb. Mindamellét vannak állatkertek, melyekben ez irányban is nagyobb siker állapítható meg. Így a drezdai és kivált a leipzig állatkertekben az oroszlanok tenyésztéséből százakra menő állatok kerülnek ki. Az állatok áráról álljon itt még néhány adat,

melyek nem épen irányadók, mert ezek az árak a lehető legnagyobb ingadozást mutatják. Az antwerpeni állatkert árveréseket tart, melyek egyikén a következő árak szerepeltek: egy afrikai strucc 560 M, egy ibis pár 120 M, óriás kengurú 200 M, barna medve 100 M, fiatal jaguár 540 M, nőstény oroszlan 500—560 M. Hagenbecknek egyik régi árjegyzéke szerint egy mandrill 3000 M, egy pár fehér teve 2500 M, egy 8 láb magas indiai elefánt 10.000 M. A Tierfreund szerint a zsiráfok ára a legmagasabb szokott lenni, a berlini állatkert egy pár zsiráfért 30.000 M-át fizetett, a budapesti állatkert pedig Karthumból rendelt 4 zsiráfért 80.000 M-át adott.

Az állatkert ajándékozói. Az állatkertnek az utóbbi időben a következők adományoztak: Csányi Károly (Budapest) 1 fűrjecskét, Glück Frigyes (Budapest) 1 kanári madarat, Simon Ferenc (Budapest) 1 tengeri malacot, Halmágyi Sándor (Budapest) 1 tengeri malacot, Reitter Oszkár (Nagybecskerek) 1 emdeni ludat, Banay Pál (Budapest) 1 uhut, László főherceg Ő cs. és kir. Fensége 3 moufflont, Fürst Klárka (Budapest) 1 tengeri malacot, Reiff Ágoston (Budapest) 1 vetési ludat, Piatnik Nándor (Budapest) 1 bernáthegyi kutyát, Rhédey Aladár (Budapest) 1 barátkeselyűt, Boronkay Jenő (Köbölkút) 1 hattut, Csiki Ernő (Budapest) 4 tengeri malacot és Polgár Ilona (Török-szentmiklós) 1 vércsét. — Vadgesztenyét ajándékoztak: Kálazdi Marika (Somogybükkös), Barsi Ambrus (Székesfehérvár), Révészné Molnár Gitta (Salgótarján), Rosenzweig Imre és Ring Oszkár (Budapest), Schuller Alajos (Budapest), Irsay Károly (Alberti-Irsa), Rósa Imre (Tiszaföldvár), Fürst Sándor (Budapest), Bartal Ferike (Királyfiakarcsa), Kővári Józsefné (Alsózsolca), Dr. Bajnóczy Géza (Szinérvár-alja), Arany Lajos (Nágocs), Okányi Schwartz József (Mezőboj), ifj. György Mihály (Vác).

A kiadásért felelős: RAITSITS EMIL